

**[Petersen (Røj).]**

Dyr. Jeg henstiller derfor til den højtærede Landbruksminister, at denne Sag bringes i Orden, og snarest muligt — det er paa høje Tid.

Saa har jeg et Par korte Bemærkninger om Landbrugets Forhold. Naar man fra mange Sider hører om de høje Priser paa Landbrugets Produkter, saa maa Folk, som ikke kender Forholdene paa Landet, jo tro, at nu er alle Vanskeligheder overvundet for Landbruget. Jeg forstaaer godt, at en Husmoder synes, at Mælkeprisen er høj, naar en Liter Sødmealk her i København koster 40 Øre. Men, som det er blevet sagt før: nogle faa Timer, før den kommer i Handelen paa Gaden, har Landmanden leveret den paa Banen eller paa Mejeriet i Byen for ca. 17 Øre. Det ærede Medlem Hr. Hauge var forleden inde paa, hvad Mælken koster i Sverige — det ærede Medlem har jo været ovre at undersøge forskellige Priser —, og efter hans Udtalelser ser det ud, som om Udsalgsprisen ligger betydeligt lavere i Sverige end her. Det maa altsaa være saaledes, at det er Forhandlerne, der faar mindre, for Landmændene faar omtrent den samme Pris, som de faar her.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch saa rigtigt i Foraaret, da han udtalte, at i det lange Løb vil Arbejdsløshedsspørgsmaalet kun kunne løses, hvis man naar til en ordentlig Beskæftigelse i Landbruget. Men Landbruget kan desværre ikke beskæftige saa mange, som det gerne vilde, naar der skal betales efter Fagforeningstariffer, vel at mærke, naar Forrentningsprocenten som sidste Aar gennemsnitlig kun er 2,3, hvilket jo er beklageligt. Selv om enkelte af Landbrugets Produkter er steget noget, saa er Udgifterne fulgt saa stærkt efter, at Betalingsevnen daarligt kan følge med.

Dertil kommer, at en stor Del af Ungdommen fra Landet gaar til Byerne og for en Del beskæftiges paa Fabrikkerne; samtidig gaar Tusinder af Familieforsørgere arbejdsløse. Industrien maa jo dog bedre kunne betale de større Lønninger til dem, som har Familie at sørge for, end et Erhverv, som kun har en saa ringe Forrentning, som har været ramt af Krisen de sidste 6 Aar, og hvis Driiftskapital for de flestes Vedkommende er slidt op, foruden at Bygninger og Redskaber i mange Tilfælde er i Forfald.

Naar vi fra konservativ Side igennem Aarene har krævet Ejendomsskatterne nedsat for at forbedre Landbrugets Rentabilitet, saa forsvarer Landbruksministeren i Studenterforeningen forleden Ejendomsskatterne paa en ejendommelig Maade, idet

Ministeren mener, at Landmanden hellere maa være Debitor hos Staten end hos private Laangivere. Ministeren henviste til tre Gaarde, som blev daarligt drevet under Krigen. Ja, men de, der købte Gaarde under Krigen, var jo heller ikke alle, hvad man forstaaer ved Landmænd. Det er Landmændene heller ikke i Dag, og derfor vil der altid være nogle, der gaar i Stykker. Men Ejendomsskatterne er efterhaanden blevet en Skrue uden Ende, efterhaanden en ret stor Prioritet i Ejendommene.

Hvad de forskellige Landbrugsordninger angaar, kan de jo være mere eller mindre gode, men havde man straks, da Krisen satte ind, for ca. 7 Aar siden, truffet Foranstaltninger som i andre Lande i Stedet for som f. Eks. at overfylde Landet med udenlandsk Korn til Dumpingpriser o. s. v., saa havde meget set betydeligt bedre ud i Dag, end Tilfældet er. I Dag skal Landmanden have betydeligt mere for sine Produkter end for kun faa Aar tilbage, for hvad Landmanden skal købe, er jo steget i samme Forhold, som hvad andre skal købe. Den Stigning, der er i Landbrugets Produkter, bliver slugt af de forøgede Udgifter, ikke mindst Ejendomsskatterne.

**Ole Bjørn Kraft:** Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for det Tilsagn, Ministeren har givet om, at i Løbet af dette Finansaar vil Spørgsmaalet om et øget Tilskud til Idrætten blive afgjort. Disse Overvejelser har jo staaet paa i længere Tid, men jeg hilser med Tilfredshed, at Ministeren nu paa saa utvetydig Maade har tilkendegivet, at nu vil Ventetiden snart være afsluttet. Jeg forstod paa de Udtalelser, Ministeren fremsatte, at de Overvejelser, der er i Gang, drejer sig maaske om hele Forholdet mellem Statstilskuddet og Idrætten. Jeg vilde meget ønske, at man fra Statsmagtens Side i den kommende Tid foruden dette forøgede Tilskud vilde vise sin Interesse for hele Idrættens videre Udvikling.

Jeg vil ogsaa gerne takke den højtærede Forsvarsminister for de Udtalelser, han fremsatte med Hensyn til Flyvertropperne og Aalborg. Jeg har forstaaet det saaledes, at der for det første ikke er truffet nogen Afgørelse, og ogsaa saaledes, at Ministeren selv nærer Sympati for det Forslag, jeg havde tilladt mig at fremføre her, at naar der skal føres Flyvertropper til Jylland, maa Aalborg i første Række være Genstand for Ministerens Interesse paa Grund af det Tab, som Byen har lidt ved, at Garnisonen er blevet flyttet.